

RACÓ DEL POETA

SOLITUDS

I

Em dol, company de viatge,
que no coneguis el meu nom.
Sóc una veu anònima
que et demana l'hora
per no sentir-se tan sola
dins la gola fosca de la gent.

II

El camí és ple de solitud.
La meva ombra es complau
a acompanyar-me,
però el silenci arrapat
a l'esquena
em fa basarda.
Als marges, les flors anònimes,
em somriuen compassives.

III

Amic que t'aproximes pel camí:
et donaré el "bon dia"
amb el to més càlid
que pugui articular,
per si et fa falta
que la meva veu
t'acompanyi en el teu pelegrinatge.

IV

La nit s'ha clos
damunt el cap, com corona
de flors estranyes
de les quals no sé el nom.
Per entre el plom dels núvols
busco la lluna –no hi és.
Entretallada, enceto una cançó
i provo, així, de foragitar la por.

V

Qui m'oprimeix el cor
que de l'alè em priva?
Amb la seva cadena,
solitud, por i vida.

VI

La nit tanca la porta al dia.
La foscor senyoreja el meu petit món.
Incomptables estrelles esquitxen
el cel i jo m'hi lliuro,
perquè sento que em miren.

VII

Digueu-me que m'estimeu
i me n'aniré amb vosaltres
pel camí de la fraternitat
i, si cal, no us demanaré
ni el nom.

VIII

És espessa la nit i fosca,
s'han fos els perfils
de totes les coses
i m'espanten els sorolls
que no conec.
A les palpentes
busco l'horitzó
i em sembla veure-hi
una mica de llum;
camino vers ell
l'esperança m'hi mena.

Carme Tulon

AVENTURA - ESPORT - TURISME

**TRAVESSES ÀRTIQUES - EXPEDICIONS DE MUNTANYA - RUTES EN BTT
HOTELS i APARTAMENTS A LES PRINCIPALS ESTACIONS D'ESQUÍ...**

Viatges © Alemany

Tel. 93.883.33.30

www.valemany.com

VIC – MANLLEU – TORELLÓ – BARCELONA – REUS – VALLS